

sabahın ucunda

halikarnasın üstüne bir çarpı
atlastan kesik denize dik yamaçlar
siyaha boyanan sınır çizgileri mor
parantezlere sus
sesinin sarısı bende değil
kırçılı ellerimde susarken sarı
odanın ışığı yanıyor uzakta
sızıyor sesinin sarısı kesik
kalp resimli kapılarım var benim
nefesim yüzünde gezindi döndü
mürekkep lekeli parmaklarım
bende değil artık diyorsun
ipin ucu
alfabenin nerede sine çarpıp duruyorum
ülkenin birinde
diyorsun işaret diliyle
ülkenin birinde
mors alfabesiyle
ülkenin birinde
yazıyorsun havaya
aslında diyorsun
sesinin sarısıyla
hiç olmadı o ipin ucu bende
açıyorum gözlerimin tuzunu silen parmaklarına rüyamı
nefesin nefesimde

Aysun Telli

Balkon